

UCHWAŁA Nr 78 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 kwietnia 1981 r.

w sprawie świadczeń dla pracowników czasowo przeniesionych.

Na podstawie art 79 Kodeksu pracy (Dz U z 1974 r. Nr 24, poz 114, z 1975 r Nr 16, poz. 91 i z 1981 r Nr 6, poz 23) Rada Ministrów uchwala, co następuje

§ 1. Przepisy uchwały mają zastosowanie do pracowników czasowo przeniesionych, zatrudnionych w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montazowych oraz przedsiębiorstwach (zakładach), w których w dniu wejścia w życie uchwały, w zakresie świadczeń dla czasowo przeniesionych, obowiązywały zasady określone w układzie zbiorowym pracy dla budownictwa.

§ 2. Czasowo przeniesionym w rozumieniu uchwały jest pracownik, który wyraził zgodę na okresowe przeniesienie go do pracy na inny teren poza miejscowość stałego zamieszkania (zakwaterowania), a był zatrudniony:

- 1) w miejscowości stałego zamieszkania lub codziennie dojeżdżał do pracy z miejscowości stałego zamieszkania bądź
- 2) w innej miejscowości niż miejscowość stałego zamieszkania i mieszkał w hotelu pracowniczym lub w kwatery wynajętej przez przedsiębiorstwo.

§ 3 Pracownikowi, który na skutek czasowego przeniesienia utracił możliwość codziennego powrotu do miejscowości stałego zamieszkania (zakwaterowania), przysługują następujące świadczenia

- 1) zwrot kosztów przejazdu do miejsca czasowego przeniesienia i z powrotem według ogólnie obowiązujących przepisów,
- 2) dodatek za rozłąkę w wysokości 100 zł za każdy dzień pobytu w miejscowości czasowego przeniesienia (łącznie z dniami podróży w związku z rozpoczęciem lub zakończeniem czasowego przeniesienia), dodatek nie przysługuje
 - a) za dni nie usprawiedliwionej nieobecności w pracy,
 - b) za okres pobytu na leczeniu w szpitalu lub w izbie chorych, w czasie którego pracownik otrzymywał bezpłatne wyżywienie,
 - c) za okres urlopu wypoczynkowego,
 - d) za dni zwolnień od pracy udzielonych na podstawie ogólnie obowiązujących przepisów, oraz za okres niezdolności do pracy wskutek choroby, jeżeli w czasie zwolnienia od pracy lub niezdolności do pracy pracownik nie przebywał w miejscowości czasowego przeniesienia,
- 3) po każdym zakończonym 14 dniami czasowego przeniesienia — zwrot kosztów przejazdu do miejsca sta-

łego zamieszkania i z powrotem najtanszym publicznym środkiem lokomocji w związku z odwiedzeniem rodziny w dniach wolnych od pracy, zwrot kosztów przejazdu nie przysługuje, jeżeli pracownik nie stawił się w terminie do pracy bez uzasadnionej przyczyny,

- 4) bezpłatne zakwaterowanie lub ryczałt w wysokości 70 zł za nocleg w razie nieprzydzielenia bezpłatnego zakwaterowania.

§ 4. 1 Pracownikowi czasowo przeniesionemu, którego ma możliwość codziennego powrotu do miejsca stałego zamieszkania (zakwaterowania), przysługuje

- 1) ryczałt w wysokości 30 zł za każdy dzień przepracowany, jeżeli czas przejazdu do pracy i z powrotem publicznym środkiem lokomocji lub środkiem transportu przedsiębiorstwa — a w razie braku takich środków czas pieszego dojazdu — przekracza 2 godziny,
- 2) zwrot faktycznych kosztów przejazdu najtanszym publicznym środkiem lokomocji lub bezpłatny przejazd w razie dojazdu środkami transportu przedsiębiorstwa

2. Przepis ust. 1 pkt 2 dotyczy także pracowników, których czas przejazdu publicznym środkiem lokomocji lub środkiem transportu przedsiębiorstwa nie przekracza 2 godzin

3. Do czasu przejazdu nie wlicza się czasu dojazdu pieszego lub dojazdu własnym środkiem transportu do stacji (przystanku) publicznego środka lokomocji lub środka transportu przedsiębiorstwa.

§ 5 Przepisy uchwały nie mają zastosowania do osób delegowanych lub odbywających podróże służbowe na podstawie przepisów w sprawie diet i innych należności za czas podróży służbowych na obszarze kraju.

§ 6 Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych może zezwolić — na wniosek zainteresowanego ministra (kierownika urzędu centralnego) — na stosowanie uchwał w innych przedsiębiorstwach (zakładach) budowlano-montazowych, nie wymienionych w § 1.

§ 7. Traci moc uchwała nr 186 Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1972 r. w sprawie świadczeń dla pracowników czasowo przeniesionych.

§ 8 Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1981 r.

Prezes Rady Ministrów gen armii W Jaruzelski